

Interview ViceVersa

Magazine van de Universiteit van Tilburg en de Stichting Professor Cobbenhagen

Jaargang 15 * maart 2007 * 1

Door Frans van der Meer

HET ROER MOET OM

Ondervertegenwoordiging van vrouwelijke hoogleraren

Carla Millar-Schijf.

Bij de meeste vaderlandse Colleges van Bestuur kennen ze haar inmiddels: prof.dr.Carla Millar. Als bestuurslid van de Stichting Landelijk Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren reist ze de Nederlandse universiteiten af om wat te doen aan de 'onverantwoorde' ondervertegenwoordiging van vrouwen in het wetenschappelijk onderwijs.

De koele cijfers liegen er niet om. Qua aandeel vrouwelijke hoogleraren bungelt Nederland al vele jaren achtereen diep in de Europese achterhoede. Met een percentage van 9,4 laat het alleen Duitsland, België en Malta achter zich. En de Tilburgse universiteit scoort met 7,4 procent ook slechts de negende plaats onder de veertien Nederlandse universiteiten. En dat met veel geesteswetenschappen.....

Carla Schijf. Zo is ze in 'Tilburg' het best bekend. Studeerde er in 1965 af in Sociale Wetenschappen, werkte zeven jaar bij Unilever in Rotterdam, waar ze de eerste vrouwelijke line manager was en in Londen, trouwde met de Schot Hartley Millar en 'verdween' toen in het Londense wetenschappelijk onderwijs (Greenwich en City University). Promoveerde er in 1987. Marketing en management zijn haar specialismen, vooral internationaal. Ze werd als eerste vrouwelijke Tilburgse tot hoogleraar benoemd, In 2000 werd ze gehedhunt als Dean van TSM Business School, een JV van RuG en UT en werd tevens hoogleraar in Groningen, In 2004 ging Carla Millars laatste baan in: hoogleraar International Marketing en Management aan de UT, waar haar oratie door vele ATOOMPjes werd bijgewoond. Op 1 oktober j.l. is ze met emeritaat gegaan – hoewel ze daar nog erg weinig van merkt en haar afscheidscollage pas in het najaar plaatsvindt.

Terug nu naar het Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren. Carla Millar: "Bij terugkomst in Nederland was ik sterk verbaasd over het geringe aantal vrouwelijke collega's. Dat liet ik ook blijken – en binnen de kortste keren zit je dan in het bestuur van zo'n club. In plaats van te klagen neem ik ook liever zelf mede het voortouw".

Het LNVH is inmiddels een stevige lobbyclub. Jaarlijks bezoeken vertegenwoordigers ervan de Nederlandse universiteiten en 'angehauchte' organisaties in het wetenschappelijk veld als de KNAW, NWO, OCW, etc.. En, de Colleges van Bestuur: Carla Millar: "In de eerste ronde is het kennismaken en 'awareness' kweken. In de tweede is er al dialoog over het beslist complexe probleem. Want de Nederlandse universiteiten hebben geen goed in- en doorstroomsysteem. In het bedrijfsleven geldt grosso modo: als je goed presteert maak je promotie. Bij universiteiten is 'verder komen' echter niet alleen afhankelijk van vorderingen in je wetenschappelijke kennis maar van het leerstoelenplan van de universiteit. Geen formatieplaats in dat plan, dan ook geen promotie. Het zou een revolutie zijn als er in plaats van het leerstoelenplan een 'gewoon' loopbaanbeleid zou komen", zo zegt ze.

Een tweede hobbel is de beloning."Vrouwelijke hoogleraren worden lager ingeschaald en verdienen minder. Is het soms omdat vrouwen minder goed onderhandelen? zo vraagt Carla Milar zich af.

En een derde aspect is dat Colleges van Bestuur wel het strategisch beleid uitzetten maar dat de uitvoering in handen is van de redelijk autonome decanen. "De dialoog met de decanen, hén motiveren, is dan ook uiterst belangrijk".

Al zijn er beslist ook positieve ontwikkelingen, er is nog heel wat te doen. Bij de veertien Nederlandse universiteiten is er niet één vrouwelijke rector. De Colleges van Bestuur kennen maar één vrouwelijke voorzitter, Yvonne van Rooy in Utrecht. Carla Millar-Schijf tot slot: “Het is geen onwil. Maar de mensen die benoemen - CvB's, decanen – zijn veelal mannen met mannennetwerken en mannelijke voorkeuren. Slechts een enkeling is ‘tegen vrouwen’. Maar het roer moet om!! Het kernprobleem is dat er nu teveel vrouwelijk talent door de vingers glipt. Een evenredige vertegenwoordiging m/v is bittere noodzaak. Want anders doe je je organisatie tekort.”

Waarbij mag worden aangetekend dat in het Fries ‘jinsels tekoart dwaan’ staat voor ‘zelfmoord plegen’.....